

Sygn. akt IV CSK 320/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku P. Spółki Akcyjnej w L.
przy uczestnictwie B. R. i W. R.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika W. R.
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 28 stycznia 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

- I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- II. orzeka, że wnioskodawca i uczestnik ponoszą koszty związane ze swym udziałem w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w B. z dnia 28 stycznia 2016 r., opartej na podstawie naruszenia przepisów prawa materialnego, uczestnik W.R. uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, które przedstawił w formie pytania: „Czy ograniczenia wynikające z § 55 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas robót budowlanych (Dz.U. z 2003 r. nr 47, poz. 401) oraz § 77 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz.U. z 2003 r. nr 169, poz. 1650) są (winny być) objęte zakresem obciążenia nieruchomości służebnością przesyłu ustanowioną dla urządzeń służących przesyłowi energii elektrycznej?”.

W odpowiedzi na skargę wnioskodawczyni P. Spółka Akcyjna w L. wniosła o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania ewentualnie o jej oddalenie, a ponadto o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli zachodzi co najmniej jedna ze wskazanych w tym przepisie przyczyn, co powinno zostać wykazane i należycie uzasadnione przez stronę składającą wniosek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Warunki, jakim powinno odpowiadać prawidłowe uzasadnienie wniosku zostały wszechstronnie wyjaśnione w ustabilizowanym i jednolitym orzecznictwie Sądu Najwyższego.

Skuteczne powołanie się na przyczynę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga precyzyjnego sformułowania określonego, dotychczas nierozwiązanego problemu prawnego o charakterze abstrakcyjnym, zaprezentowania argumentacji przekonującej o istnieniu na tle tego problemu rozbieżnych ocen prawnych bądź świadczącej o poważnych trudnościach w jego rozwiązaniu, a także wskazania dlaczego jest ono istotne.

Uzasadnienie wniosku uczestnika wymagań tych nie spełnia.

Skarżący nie przedstawił wymaganej argumentacji prawnej, która mogłaby przekonać, że podniesiona w skardze kwestia nosi cechy istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., ponadto nie ma podstaw, aby stwierdzić, iż stanowi ona poważny, trudny do rozwiązania, abstrakcyjny problem prawny.

Uzasadnienie wniosku sprowadza się do przedstawienia poglądu skarżącego na temat rozstrzygnięcia przedstawionej kwestii oraz przytoczenia orzeczeń, które miałyby przemawiać na jego korzyść. Prezentacja poglądu uczestnika stanowiącego polemikę ze stanowiskiem Sądu nie wykracza poza kwestię zastosowania określonych przepisów w okolicznościach sprawy.

Skarga kasacyjna jako szczególny środek zaskarżenia nie służy weryfikacji prawidłowości podstawy faktycznej i prawnej zaskarżonego orzeczenia, a rolą Sądu Najwyższego nie jest wyjaśnianie wszystkich wątpliwości prawnych, jakie występują w procesie orzekania (stosowania i wykładni prawa).

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania ze skargi rozstrzygnięto stosownie do art. 520 § 1 i art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.